c Ihmiset

hs.ihmiset@hs.fi
Uutisvinkit: (09) 122 2555
PL 85, 00089 Sanoma

HS 50 V SITTEN

10. helmikuuta 1962

Jyväskylässä eletään television merkeissä

Jyväskylä, perjantaina.
Jyväskylä on tämän päivän elänyt kiihtyvässä tempossa television merkeissä. Ensinnäkin Suomen yleisradio esitteli tv-ulkolähetysautonsa, liikkuvan studion, jota tarvitaan täällä sunnuntaina tapahtuvaa suoraa lähetystä varten sekä lauantaina Jyväskylän kaupunginkirkossa nauhoitettavaa kuvalähetystä varten.

Merirosvoradiolaki siirtyy uuden hallituksen huoleksi

Merirosvoradiotoiminnan kieltämistä pohjoismaissa valmisteleva toimikunta pääsi eilen Helsingissä pidetyssä kokouksessaan kaikissa kohdin yksimielisyyteen lakitekstistä, jota se on valmistellut syksystä saakka.

Maailman sanomalehtipaperin kulutus nyt 14,7 milj. tn – v. 1957 n. 26,9 milj. tn

Kaipola, perjantaina (Jaakko Kaila)
Itsestään selvänä ei voida pitää, että sanomalehtien menekki, joka tämänhetkisen arvion mukaan on 450 miljoonaa sanomalehteä päivässä, lisääntyy suoraan verrannollisesti lukutaitoisten määrään. Elintason kohotessa tulevat luonnollisesti nykyajan muutkin tiedotusvälineet kuten esim. televisio saavuttamaan yhä suuremman levinneisyyden myöskin kehitysmaissa.
Sivuutettu kehitys USA:ssa on kuitenkin osoittanut, että television leviäminen ei sinänsä vähennä saavutettua sanomalehtien lukemistasoa.

Seinät eivät kestä köysiä, puuropöytänä puulaatikot

Melkoisen yllätyksen primitiivisyydessään tarjoaa Kulosaarentie 4–8, tavallisessa osaketalossa toimiva Kulosaaren suomalainen kansakoulu.
260 kulosaarelaista lasta käy koulua, josta puuttuu nykyisille kansakouluillemme yleensä ominainen tilavuuden, ilmavuuden ja hygieenisyyden tuntu. **HS**

HELI KUMPULA

Arttu Artkoski harjoitteli tangokoulun kattoterassilla Buenos Airesissa tammikuussa. Harjoitusparina oli naisystävä, tango-opettaja Carina Quiroga. ”Kun hänen kanssaan tanssii, täytyy olla skarppina koko ajan”, Artkoski sanoo.

Koodaaja hurahti tangoon

Suomalaisille tangoa opettava Arttu Artkoski imee Argentiinasta tanssienergiaa.

Johanna Pohjola

BUENOS AIRES. Valkoiset tangokengät liukuvat buenosairesilaisella kattoterassilla. Ne askeltavat pehmeästi, pyörivät ympäri ja kurvaavat korkokenkien väliin.

Kengät kuuluvat tamperelaiselle atk-suunnittelijalle **Arttu Artkoskelle**. Askelten lumo johti siihen, että ohjelmoijasta kuoriutui kysytty argentiinalaisen tangon opettaja.

”Buenos Airesissa täytyy käydä vuosihuollossa aina, kun oma tanssiminen rapistuu Suomessa”, vapaa-ajallaan opettava Artkoski, 49, sanoo.

Suomalaisia huollettavia käy Argentiinan pääkaupungissa niin paljon, että esimerkiksi tangokoulu DNI Tangon vessanovissa lukee ”miehet” ja ”naiset” myös suomeksi.

”Suomessa tango ei ole yhtä tuoretta. Koko maailman tangoväki ja uudet ajatukset kohtaavat täällä. Todennäköisyys törmätä suomalaiseen, joka ei käy tangotunneilla, on pieni”, Artkoski sanoo.

TANGOON Artkosken kytki pieni kapina. Aikidon ja lavatanssien harrastaja kävi tanssikoulua, jossa opetettiin argentiinalaista tangoa. Tuttava kehotti karttamaan lajia sen vaikeuden vuoksi.

Arttu Artkosken valkoiset tangotanssikengät.

”Sääntöjä ei ole. Tanssi täytyy tehdä itse.”

”Sinne tietenkin piti mennä. Olen aina ollut yllytyshullu.”

Vuosi oli 2006. Kului muutama kuukausi, ja mies oli jo Argentiinassa tangomatkalla. Hän jäi koukkuun.

Kului kolmisen vuotta, ja Artkoskesta tuli tango-opettaja. Neljä, ja vierellä alkoi tanssia argentiinalainen naisystävä **Carina Quiroga**, lajin opettaja hänkin.

Koko tämän ajan tangomies on työskennellyt Tampereen Aikuiskoulutuskeskuksen atk-suunnittelijana. Suosittu opettaja jakaa taitojaan vain iltaisin ja viikonloppuisin. Suomessa argentiinalaisen tangon harrastajia on satoja. ”Kun saan velat maksettua, keskityn tanssiin. Asiat tosin muuttuvat, jos niistä tulee pelkkää työtä. Ennen harrastin ohjelmointia. Kun siitä tuli ammatti, en enää koodannut kotona.”

Tangotaituri viilettää Buenos Airesiin joka vuosi pariksi kuukaudeksi. Silloin ohjelmoija-Artkoski on palkattomalla vapaalla, vuosilomalla, vuorotteluvapaalla tai etätyössä.

Tangon mekassa Artkoski käy tunneilla, avustaa ystäviensä opetusta ja esiintyy.

”Ennen piti päästä tanssimaan niin paljon kuin mahdollista. Enää ei tarvitse ottaa jokaista tuntia, joka tulee vastaan. Nautin myös muusta elämästä, kuten pitkistä illallisista ja kävelyretkistä.”

Artkosken mukaan Buenos Aires auttaa ymmärtämään vaikutteita, joista tango 1800-luvun lopulla syntyi. Ajan siirtolaisenemmistö oli miehiä: Tangon vivahteikas liikekieli kehittyi, kun naiset oli hurmattava omaperäisillä askelilla. Argentiinalaisesta tangosta ei siksi löydy perusaskelta, toisin kuin suomalaisesta.

”Rajoituksia ja sääntöjä ei lähtökohtaisesti ole. Tanssi täytyy tehdä itse. Se on harrastajalle mielenkiintoista ja monipuolista”, Artkoski sanoo.

”Ulkoisten kuvioiden kautta voidaan opetella asioita, mutta koreografia ei ole se juttu. Tärkeämpää on opetella tuntemaan oma keho ja toinen ihminen.”

VALKEAT nahkakengät ovat taas vauhdissa. Nyt alla on DNI-koulun puulattia ja meneillään tangotunti. Oppilaat harjoittelevat boleota, jalan kiepautusta taakse.

Suomalaismiehen askeleet ovat rauhallisia, mutta määrätietoisia. Ja niin taitavia, että hän on koulussa kysytty harjoituspari. Tanssijoiden välinen yhteys kiehtoo Artkoskea.

”Tangossa ollaan tyylikkäällä tavalla aistikkaan eroottisia”, hän kuvaa. ”Tanssijoiden välille syntyy helposti intiimi suhde, vaikka he eivät olisi koskaan tavanneet toisiaan. Tanssin päätyttyä se on ohi.”

KUKA?

Arttu Artkoski

- **Syntyi 12. 7. 1962 Lahdessa.**
- **Argentiinalaisen tangon ja folklore-kansantanssien opettaja.**
- **Työskentelee päivisin atk-suunnittelijana Tampereen Aikuiskoulutuskeskuksessa.**
- **Koulutukseltaan datanomi ja arkkitehtiylioppilas.**
- **Harrastaa juoksua, moottoripyöräilyä ja aikidoa.**
- **Aiemmasta liitosta 22- ja 19-vuotiaat lapset.**

OVINAAPURI

Työ tekijäänsä kuntouttaa

Kääväisin Pakilan työkeskuksessa Helsingissä. Teimme loppuvuodesta lyhytelokuvan Yhteiset lapsemme -järjestön kanssa, ja olimme lavastajan kanssa lainaamassa työkeskuksesta kalusteita elokuvaamme.

Kun sitten myöhemmin esitimme elokuvan keskuksen työntekijöille, johtaja esitteli meille rakennuksen. Kierros teki minuun vaikutuksen.

OLIN LUULLUT, että työkeskuksessa vain valmistetaan kalusteita. Mutta nyt minulle selvisi, että siellä myös kunnostetaan huonossa kunnossa olevia tuoleja, kaappeja, pöytiä ja niin edelleen.

Kunnostettavat kalusteet tulevat suurimmaksi osaksi Helsingin kaupungilta. Ne ovat kaupungin vanhoja toimistokalusteita – varsinaisia toimistohirviöitä.

Näin myös, kuinka siellä rakennettiin arkkuja. Taisi olla ensimmäinen kerta, kun näin oikean ruumisarkun.

Vanhoja huonekaluja kunnostetaan, ja niitä voi myös ostaa työkeskuksen myymälästä. Kunnostettuina ne jatkavat elämäänsä uudessa toimistossa tai yksityiskodissa.

KESKUKSEN työntekijätkään eivät ole ihan tavallisia duunareita. He ovat ihmisiä, jotka eivät syystä tai toisesta kykene työllistymään vapailla työmarkkinoilla.

Monella on takanaan rankka elämä. Jollain tapaa he ovat kuin ne huonekalut, joita he kunnostavat: kovia kokeneita.

Kun he valmistavat ja kunnostavat huonekaluja, he samalla kunnostavat itseään. He kuntoutuvat.

TYÖKESKUS on antanut monelle suomalaiselle ja maahanmuuttajalle mahdollisuuden työntekoon, normaaliin arkipäivään ja kanssakäymiseen.

Saattaa olla, ettei se kuulosta paljolta. Mutta yhdelle ihmiselle, joka ei muuten pystyisi työllistymään ja syrjäytyisi yhteiskunnasta täysin, sija työkeskuksessa on kultaakin arvokkaampi lahja.

Naima Mohamud hs.ihmiset@hs.fi
Kirjoittaja on somalialaistaustainen helsinkiläinen.

HS 100 VUOTTA SITTEN

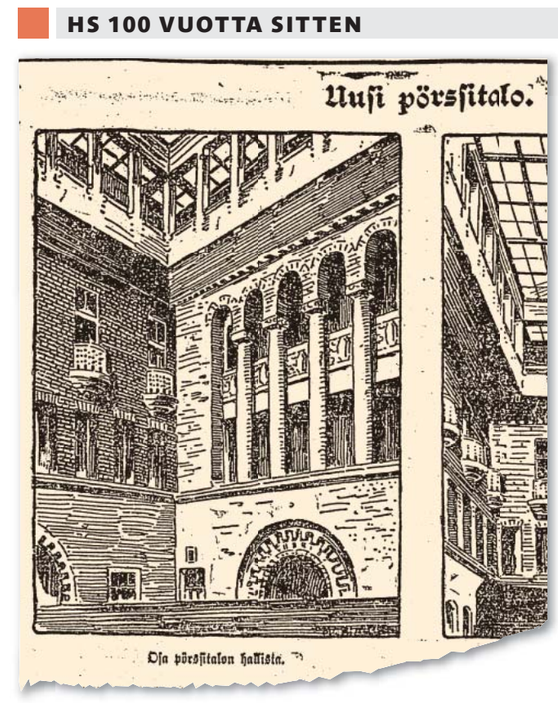

Helsingin Sanomat kehui Lars Sonckin suunnitteleman pörssitalon istuvan hyvin kaupunkiin.

Helsingin pörssitalo vihittiin käyttöön

LIIKEMIESTEN perustama pörssi sai tukikohdakseen Lars Sonckin suunnitteleman komean kivilinnan.

”Tänään vihintään juhlallisesti Helsingin uusi pörssitalo. Pörssirakennuksen julkisivu on jo kauan ollut valmis ja Helsingin Sanomissakin kuvattuna”, HS kertoi.

Pörssitalo avattiin 2. helmikuuta 1912. Yksisarvisen kortteliin noussut kivilinna merkitsi suomalaisen arvopaperikaupan vakiintumisen alkua. Talon takana oli Helsingin pörssiklubi, jossa vaikuttivat ajan suurliikemiehiin kuuluneet Viktor Ek, Max Fazer ja Julius Tallberg.

HELSINKIIN oli 1860-luvulla perustettu pörssi, mutta toiminta kuivui muutamassa vuodessa kokoon. Rivakasti kehittyvä Suomen suuriruhtinaskunta tarvitsi satunnaisten, pienten huutokauppojen tilalle kipeästi modernin pörssin, HS totesi pääkirjoituksessaan.

”Paitsi Helsingissä on arvopaperipörssihuutokauppoja viime aikoina pidetty myöskin Turussa, Viipurissa ja Vaasassa. – – eivät nämä huutokaupat enää pitkään aikaan ole vastanneet tarkoitustaan maamme arvopaperimarkkinain luotettavana ja tehokkaana tukena.”

Pörssin tärkeimmäksi tehtäväksi muodostuisi arvopaperikaupan tehostaminen.

”Ja jos pörssi tässä pyrkimyksessään tulee onnistumaan, niin on sen toiminta oleva suuressa merkityksessä meidän pääomamarkkinaimme ohjaajana.”

TALOON tutustunut toimittaja puhkui innostusta. ”Kun astut porttiholviin, niin pääset kahdesta komeasta messinkireunaisesta lasiovesta suuremmoiselle lasikattoiselle pihamaalle tai oikeastaan suunnattomaan porstuahalliin. Tämä tulee varmaankin kauvan olemaan kaupunkimme merkillisiä nähtävyyksiä rakennusalalla.” **HS**

KUOLLEET

Insinööri ratkoi taiteilijoiden ongelmia

Laser- ja vesileikkaaja Jukka Huttunen

Diplomi-insinööri **Jukka Huttunen** kuoli vaikeaan sairauteen kotonaan Helsingissä maanantaina 9. tammikuuta. Hän oli syntynyt 15. maaliskuuta 1957 Kuusjärvellä.

Käytyään Outokummun lukion hän opiskeli Lappeenrannan teknillisessä korkeakoulussa ja valmistui diplomi-insinööriksi vuonna 1984.

Jukka Huttunen teki pitkän uran Laserle Oy:n palveluksessa, ja hänestä kehittyi laser- ja vesileikkauksen asiantuntija vailla vertaa. Kaksi- ja kolmiulotteinen laserleikkaus olivat hänen ominta aluettaan.

TEOLLISEN tuotannon innovaatioiden myötä syntyi mahdollisuus soveltaa taitoja myös kuvataiteen ilmaisuun.

Jukka Huttunen (1957–2012)

Sarkastinen huumorintaju ja nopea äly, joka ilmeni etsittäessä taiteellisten ongelmien teknisiä ratkaisuja, tekivät Jukka Huttusesta taiteilijoiden keskuudessa legendaarisen. Uskottu mies hallitsi materiaalit, lujuudet ja teoksen kokonaisilmeen. Sijainti, ripustukset, lämpölaajeneminen ja jopa maaston muoto otettiin huomioon teosta mallinnettaessa ja toteutettaessa.

Oikeutettu omanarvontunto ilmeni ohimennen: ”Välillä tuntuu, että teidän taiteilijoiden tehtävänä on aiheuttaa ongelmia, jotka vain diplomi-insinööri pystyy ratkaisemaan.”

Jukka Huttunen suunnitteli kymmenien taiteilijoiden kanssa teoksia hyvin erilaisista lähtökohdista. Skaalat vaihtelivat tilanteen mukaan: intiimistä monumentaaliseen, uniikista monistettuun.

Allekirjoittaneen lisäksi Jukka Huttusen kanssa teoksia toteuttivat muiden muassa Kari Huhtamo, Pekka Jylhä ja Pekka Kauhanen. Pitkän työrupeaman joutsenlauluksi jäi Helsingin Musiikkitalossa sijaitseva Kirsi Kaulasen *Gaia*.

Antero Toikka
Kirjoittaja on kuvanveistäjä ja Jukka Huttusen ystävä.

Hallitsi suuret betoni- ja teräsrakenteet

Diplomi-insinööri Aarne Hollmén

DIPLOMI-INSINÖÖRI Aarne Hollmén kuoli kotonaan Espoossa äkilliseen sairauskohtaukseen 8. tammikuuta. Hän oli syntynyt Salossa 27. kesäkuuta 1940. Hollmén oli kuollessaan 71-vuotias.

Hollmén kirjoitti ylioppilaaksi 1959 Salon yhteislyseosta. Hän valmistui diplomi-insinööriksi Helsingin teknillisen korkeakoulun rakennetekniikan osastolta 1965.

HOLLMÉN pääsi nuorena teekkarina töihin kuuluisaan Magnus Malmbergin insinööritoimistoon, jossa hän teki elämäntyönsä ollen lopuksi toimitusjohtaja 2004 saakka.

Hollménille uskottiin vaativia tehtäviä jo nuorena insinöörinä. Uransa aikana hän suunnitteli rakenteet suureen joukkoon vaativia kohteita. Hän toimi pääsuunnittelijana useissa Alvar Aallon kohteissa kuten Finlandia-talossa, Lappia-talossa Rovaniemellä, Keski-Lahden kirkossa ja Seinäjoen teatterissa. Nokialle hän suunnitteli tehtaat Saloon ja Saksan Bochumiin.

Aarne Hollmén (1940–2012)

Sanoma Osakeyhtiön tärkeimmät kohteet olivat Vantaan Sanomala sekä Varkauden ja Forssan painotalot. Sanoman kohteet kruunasi komea ja teknisesti vaativa Sanomatalo Helsingin keskustassa.

Viimeinen näyttävä kohde oli Kone Oy:n torni Espoossa. Vientikohteista tärkeimmät olivat Kostamus projekti ja Bagdadin kongressipalatsi Irakissa.

HOLLMÉN hallitsi monipuolisesti eri rakennusmateriaalit betonista teräkseen. Hän myös kehitti alaa useissa järjestöissä.

Harrastuksia olivat kalastus ja metsästys, johon liittyi kanalintukoirien kasvatus.

Aarne Hollmén oli tasapainoinen, rauhallinen, kiperissäkin paikoissa hyväntuulinen ihminen.

Matti Rönkä
Kirjoittaja on Aarne Hollménin yhtiökumppani ja ystävä.